

PHOENIX MAGAZINE

Τεύχος 5 - Σεπτέμβριος 2022

ἔνδ ετο

Τηλεσκόπιο Webb, ένας νέος κόσμος.

Σκέψεις και προβληματισμοί

Τα ευρήματα Webb, ως αφορμή για πνευματική αναζήτηση

Το προηγμένο τεχνολογικά τηλεσκόπιο James Webb με αφετηρία κατασκευής το 1996 εκτοξεύτηκε στο διάστημα το 2021. Οι εικόνες που παρουσιάστηκαν στις 12/7/22 σηματοδοτούν μια νέα εποχή αναφορικά με την κατανόηση του κόσμου.

Το τηλεσκόπιο κατέγραψε μια απειρότητα γαλαξιών από την εποχή που γεννήθηκε το σύμπαν. Μας έδωσε την δυνατότητα να ατενίσουμε το μακρινό παρελθόν δημιουργώντας προσδοκίες για ακόμα μεγαλύτερες πιθανότητες εξερεύνησης.

Με επίκεντρο τα υπέρυθρα κομμάτια του συμπαντικού φάσματος οι επιστήμονες ανακάλυψαν την ύπαρξη περίπου 5000 εξωπλανητών και κατόρθωσαν με το Webb τηλεσκόπιο όχι μόνο να έχουν εικόνες άριστης ανάλυσης αλλά και να μετρούν την ατμόσφαιρα τους. Κάτι τέτοιο είχε ως συνέπεια να βρεθεί το χημικό αποτύπωμα του νερού στον εξωπλανήτη WASP 96-B.

Η επιστημονική εξέλιξη αποδεικνύει ολοένα και περισσότερο την απειρότητα του σύμπαντος, στόχος της ήταν και θα είναι να ανακαλύψει τα

μυστικά του λύνοντας τον γρίφο της κοσμικής δημιουργίας.

Κατά το πέρασμα του χρόνου και κάθε φορά που πραγματοποιείται μια τέτοιου είδους μεγάλη ανακάλυψη επιβεβαιώνεται η άγνοια μας σε σχέση με την αλήθεια.

Όσα περισσότερα στοιχεία ανακαλύπτουμε για τον κόσμο τόσα περισσότερα ερωτηματικά μας γεννιούνται.

Η επιστήμη προσπαθεί να φτάσει τον Θεό και πάντα η ανθρωπότητα συνειδητοποιεί με δέος την μικρότητα της σε σχέση με το θείο.

Η αναφορά της Γένεσης στην δημιουργία του κόσμου σε σύγκριση με την επιστημονική προσέγγιση παρουσιάζει την ίδια αφήγηση η οποία εκδηλώνεται με μυθικό-μυητικό τρόπο.

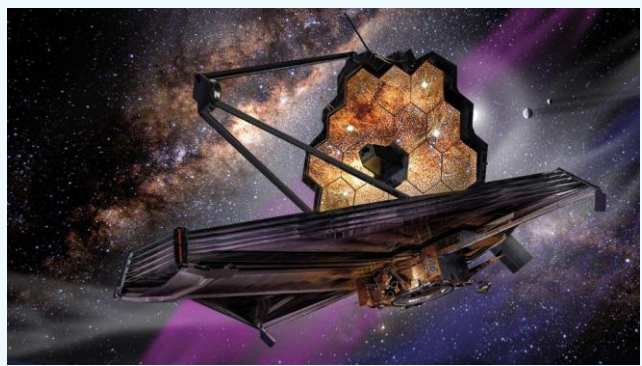
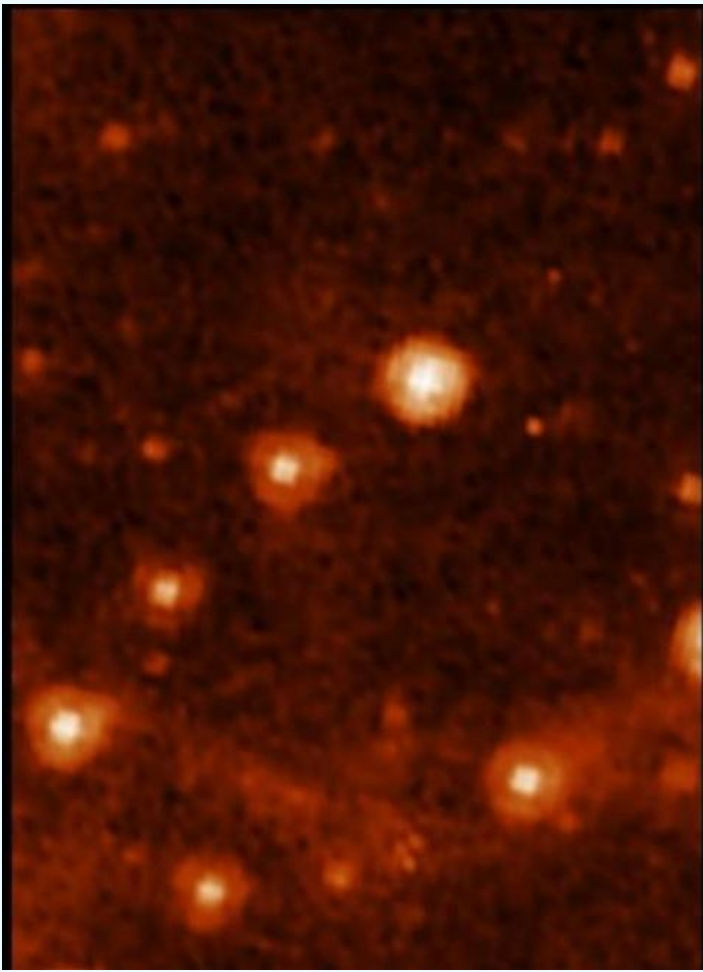
Κινούμενοι στην ίδια ατραπό οι τέκτονες επιδίδονται στην εξερεύνηση της πνευματικής αλήθειας χρησιμοποιώντας παραβολές και μυθικά στοιχεία μέσω της μυητικής διαδικασίας αποσκοπώντας στην κατανόηση μέσω του βιώματος.

Το σύμπαν είναι αχανές και ασύλληπτο, εμπεριέχει χάος αλλά και δημιουργική τάξη όπως και ο Θεός. Αδιάλειπτος πόθος των ανθρώπων ο ενστερνισμός αυτού του μεγαλείου που πάντα θα προκαλεί δέος.

A.M.

Παρακολουθήστε το βίντεο στη διεύθυνση:

<https://fb.watch/fafH152Efr/>

Τηλεσκόπιο Webb Νέα πραγματικότητα

Η πρόοδος της τεχνολογίας μας έδωσε την ευκαιρία μέσα από το τηλεσκόπιο Webb να πάμε πίσω στο πολύ μακρινό παρελθόν, να δούμε εξωπλανήτες, αστέρια και γαλαξίες με ηλιακά συστήματα παρόμοια με το δικό μας. Πλανήτες με παρόμοιες κλιματολογικές συνθήκες με αυτές που επικρατούν στη γη. Το ερώτημα που γεννιέται είναι είμαστε μόνοι μας στο σύμπαν ή όχι; Θα καταφέρουμε να το μάθουμε ποτέ;

Είναι ασύλληπτα τεράστιες οι αποστάσεις και ενδεχομένως να μην μάθουμε ποτέ αν τελικά είμαστε μόνοι μας στο αχανές σύμπαν. Τι θα συμβαίνει όμως ανακαλύπταμε ότι τελικά δεν είμαστε μόνοι μας; Τι θα σημαίνει αυτό για την ανθρωπότητα και για το εγώ μας;

Μην ξεχνάμε ότι κάποτε ήταν βέβαιο ότι ο ήλιος γυρίζει γύρω από τη γη και ότι η γη ήταν το κέντρο του κόσμου. Με λίγα λόγια θεωρούνταν ότι ήμασταν το επίκεντρο του σύμπαντος. Πάνω σε αυτό είχαν στηριχθεί οι δρησκείες και φιλοσοφίες. Τι θα συμβεί σήμερα αν κάποια πράγματα που θεωρούμε δεδομένα πάψουν να

είναι; Σίγουρα θα αλλάξει όλη η θεωρία όσο αφορά στις δρησκείες.

Θα αλλάξει όλη η παγκόσμια θεωρία περί Θεού, καθώς δεν θα είμαστε οι μοναδικοί σε ένα σύμπαν που δεν έχει αρχή και τέλος, όπως και ο Θεός άλλωστε.

το τηλεσκόπιο δεν είναι κατασκευασμένο για να μας δώσει απάντηση στο παραπάνω ερώτημα, όμως βρέθηκαν σε εξωπλανήτες κατάλληλες ατμοσφαιρικές συνθήκες και ύπαρξη νερού. Θα μπορούσε να υπάρχει ζωή όχι απαραίτητα με τη δική μας μορφή. Σίγουρα υπάρχει βακτηριακή ζωή και αυτό ακόμα θα μπορούσε να βοηθήσει την ανθρωπότητα, όπως έχει συμβεί στο παρελθόν άλλωστε, στον τομέα της υγείας για παράδειγμα, ανακαλύπτοντας νέες θεραπείες για ασθένειες που ακόμα δεν είναι ιάσιμες.

Ανακαλύπτοντας μυστικά του σύμπαντος ξεκλειδώνουμε την πόρτα για την Αλήθεια που αγνοούμε, όπως αγνοούμε πολλά πράγματα και από τον εσωτερικό μας κόσμο πολλές φορές. Ανακαλύπτουμε πράγματα για αυτόν που αγνοούσαμε και πολλά ακόμα για ό,τι μας περιβάλλει.

Ένα είναι σίγουρο, θα έχουμε πολλές ανακαλύψεις και το ζητούμενο είναι αν μπορούμε να το διαχειριστούμε όλο αυτό ως ανθρωπότητα. Αν τις ανακαλύψεις αυτές τις χρησιμοποιήσουμε ηθικά και προς όφελος της ανθρωπότητας και όχι εγωκεντρικά, ώστε να πάμε ένα βήμα μπροστά.

Όπως και να το διαχειριστούμε θα πρέπει να μην έχουμε παρωπίδες και να αφήσουμε στην άκρη το εγώ μας,

για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε τη νέα πραγματικότητα που ανοίγεται μπροστά μας που ίσως καταρρίψει τις ήδη υπάρχουσες θεωρίες επιστημονικές και φιλοσοφικές. Για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε το καινούργιο με έναν αντικειμενικό τρόπο θα πρέπει να είμαστε δεκτικοί στις νέες προκλήσεις και να απολαύσουμε το ταξίδι στους νέους ορίζοντες που σίγουρα θα μας οδηγήσουν, τον καθένα μας ξεχωριστά και όλη την ανθρωπότητα μαζί.

A.P.

COSMOS

Στον απόηχο των νέων ευρημάτων από το νέο υπερσύγχρονο τηλεσκόπιο Webb και με αφορμή τον θάνατο του επιφανούς Έλληνα καθηγητή, αστροφυσικού και επίτιμου διευθυντή του Ευγενιδείου Πλανηταρίου Διονύση Σιμόπουλου θα ήθελα να ξεκινήσω παραθέτοντας τα παρακάτω λόγια, έτσι όπως ο ίδιος τα γράφει στο οπισθόφυλλο του νέου του βιβλίου:

«Το άγνωστο συχνά τρομάζει τον κόσμο. Πολλούς τους κάνει να αισθάνονται χαμένοι. Μόνοι. Ανασφαλείς. Σε άλλους το άγνωστο κεντρίζει την περιέργεια. Τους κάνει ανυπόμονους. Περήφανους. Να αισθάνονται μέρος από κάτι μεγαλύτερο απ' αυτούς. Είμαστε όλοι μας αστρόσκηνη και κάποια μέρα θα ξαναγυρίσουμε στα άστρα. Κάποια μέρα θα υπάρξουν άλλοι κόσμοι, γεμάτοι με άλλα όντα, αστράνθρωποι σαν εμάς, που θα γεννηθούν από τις στάχτες ενός, κάποιου άλλου, πεθαμένου άστρου. Ενός άστρου που σήμερα το λέμε Ήλιο».

Με αυτήν λοιπόν την όμορφη επισήμανσή του, ότι είμαστε όλοι αστρόσκηνη και στα άστρα θα γυρίσουμε όταν τελειώσει το επίγειο ταξίδι μας, ας ξεκινήσω να γράφω για όσα εγώ νομίζω ότι είναι ο cosmos.

Σίγουρα, κατά την δική μου άποψη, δεν είναι δικός μας ο cosmos, δεν μας ανήκει. Σίγουρα επίσης, δε χρειάζεται ο πλανήτης το ανθρώπινο είδος, αφού όπως έχουμε δει, καταστροφή προκαλεί τις περισσότερες φορές.

Παρόλα αυτά όμως, όλοι και όλα που βρίσκονται σε αυτόν τον χωροχρόνο δεν είναι τυχαία ούτε ατάκτως ερρημένα. Όλα με κάποιο μυστηριακό

τρόπο ενώνονται, συνδέονται, αποτελούν συνέχεια και είναι συνέπεια ενός του άλλου. Και το ένα το άλλο βοηθούν στην όποια εξέλιξη.

Τι είναι λοιπόν ο cosmos και ποία η ωφέλειά του;

Για εμάς τους τέκτονες, cosmos είναι ακριβώς ότι λέει η λέξη, τα πάντα, εφόσον συνδεόμαστε με όλα και είμαστε Ένα. Από το πιο φαινομενικά ασήμαντο μέχρι και το πιο σημαντικό. Ότι γίνεται στο ένα έχει επίπτωση στο άλλο. Όλα λειτουργούν ως μια ενιαία αλυσίδα με κρίκους εμάς, όπως ακριβώς λειτουργεί και η αλυσος με τους άρθρηκτους δεσμούς μας, που κάνουμε κατά το πέρας των εργασιών με την ανταλλαγή ενέργειας.

Είμαστε συμπυκνωμένη ενέργεια και για αυτόν τον λόγο έχουμε και πολλές μεταπτώσεις. Άλλες νιώθουμε πολύ δυνατοί και σταθεροί και άλλες φορές ασταθείς και μετέωροι.

Ακριβώς όπως είναι τα αστέρια και το σύμπαν. Είμαστε μέρος του όλου και τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την παρουσία του άλλου. Τίποτα δεν χάνεται και πάντα μένει ίδιο.

Το σύμπαν που μας περιβάλλει όπως και όλα τα πράγματα, λειτουργούν και διέπονται από νόμους. Ο νόμος της θεϊκής ενότητας, ο νόμος της δόνησης, ο νόμος της δράσης, που μας εμπλέκει σε δράσεις βάσει των συναισθημάτων μας και αυτών που θέλουμε να συμβούν.

Ο νόμος της αντιστοιχίας, που υποδηλώνει ότι οι αρχές της φύσης που επεξηγούν τον φυσικό κόσμο όπως η ενέργεια, η δόνηση και η κίνηση αντίστοιχα υπάρχουν και στο αιθερικό πεδίο, στο σύμπαν. Όπως επάνω έτσι

και κάτω. Ο νόμος της αιτίας και της επίδρασης, όλα είναι αντίδραση στην δράση. Ο νόμος της αποζημίωσης βάσει των πράξεων μας λαμβάνουμε τους αντίστοιχους καρπούς. Ο νόμος της έλξης βάσει του οποίου φαίνεται πως εκδηλώνονται τα γεγονότα και πως έρχονται άνθρωποι στην ζωή μας, ανάλογα με τις σκέψεις, τα αισθήματά μας, τις δηλώσεις και τις πράξεις μας. Ο νόμος της αέναης μετατροπής της ενέργειας που σημαίνει ότι όλοι μας έχουμε την δύναμη να αλλάξουμε την ζωή μας, οι υψηλές δονήσεις μεταμορφώνουν τις χαμηλές.

Ο νόμος της σχετικότητας ορίζει ότι όλοι έχουμε μερίδιο δοκιμασιών που αποτελούν μέρος της μυητικής διαδικασίας μας, ώστε να καταφέρουμε να ενδυναμώσουμε το φως μέσα μας και να μένουμε συνδεδεμένοι με την καρδιά καθ' όλη την διάρκεια της διαδικασίας, όσο και δύσκολη. Ο νόμος της πολικότητας όλα έχουν δυο όψεις και μπορούμε να αντιστρέψουμε κάποια άσχημη σκέψη σκεπτόμενη την αντίθετή της.

Ο νόμος του ρυθμού, όλα έχουν τον δικό τους ρυθμό και όλα επιδρούν στο θεϊκό σχέδιο.

Ο νόμος της δυαδικότητας, τα πάντα έχουν την αρσενική και την θετική τους πλευρά, που αποτελούν βάση της δημιουργίας. Η πνευματική μύηση πρέπει να εξισορροπεί τις δύο αυτές ενέργειες μέσα μας, ώστε οι σκέψεις τα συναισθήματα και οι πράξεις μας που δημιουργούν τον κόσμο γύρω μας να είναι όσο γίνεται πιο σωστές και εναρμονισμένες με την φύση και τα φαινόμενα.

Από τα παραπάνω καταλαβαίνουμε ότι διαθέτουμε όλα τα εργαλεία και την δυνατότητα να δημιουργήσουμε έναν κόσμο ειρήνης, αρμονίας και αφθονίας ελέγχοντάς σκέψεις και συναισθήματα με γνώμονα το κοινό καλό και σε αυτό βοηθά η πλήρης κατανόηση των συμπαντικών νόμων και λειτουργίας του κόσμου.

Στην ουσία, δεν χρειαζόμαστε τίποτα υλικό, όλα είναι μέσα μας και «περιμένουν» την πνευματική μας αφύπνιση, ώστε να ωφεληθούμε τα μέγιστα και να καταλάβουμε το θεϊκό σχέδιο του οποίου είμαστε μέρος.

A.K.

Σύμπαν Γη Άνθρωπος

Κάθε σοβαρή παράθεση προσωπικών θέσεων, επιστημονικών θεωριών ή εκλαϊκευμένων απόψεων για ένα τόσο σοβαρό θέμα όπως αυτό της τριλογίας Σύμπαν-Γη-Άνθρωπος πρέπει να χαρακτηρίζεται από την προσφερόμενη πρόοδο και γενικά επαύξηση της πνευματικής καλλιέργειας και γνώσης, ενώ πρέπει να συντρέχουν επίσης και κάποιες γωνίες θεώρησης χωρίς δογματικές θέσεις, π.χ. θρησκευτικές ή πολιτικές.

Να ανταποκριθεί συνολικά κάποιος στα επιμέρους αυτής της τριλογίας είναι εξαιρετικά δύσκολο στα πλαίσια ενός άρθρου, μπορούν όμως να τεθούν ορισμένα βασικά ερωτήματα, τα οποία, στο μέτρο του δυνατού, είναι αναγκαίο να διευκρινιστούν.

Με τον όρο Σύμπαν εννοούμε οτιδήποτε ενυπάρχει στον χρόνο και στον χώρο.

Η δημιουργία του συμπαντος κόσμου εξετάζεται από την επιστημονική κοινότητα μέσα από τις παρακάτω εκδοχές/γωνίες θεώρησης:

- κατά την Παλαιά Διαθήκη
- κατά τους Αρχαίους Έλληνες (και όχι μόνο)
- κατά την κλασική φυσική και τέλος
- κατά την θεωρία της Μεγάλης Έκρηξης.

Ας αρχίσουμε λοιπόν λέγοντας ότι η ζωή που ζούμε μέσα στον Μικρόκοσμο, όσο και ο Μακρόκοσμος εκεί πάνω, ψηλά στον ουρανό, δεν αποτελούν αυτοτελείς οντότητες, αλλά συνυπάρχουν και με άλλες οντότητες, ώστε τα "πάνω με τα κάτω" να τα διακρίνει η παγκόσμια τάξη και ισορροπία.

Τρεις είναι οι επιστήμες, οι οποίες ασχολούνται σε βάθος με το όλον του συμπαντος και οτιδήποτε υπάρχει σε αυτό:

Η *Αστρονομία*, η οποία μελετά τα ουράνια σώματα όπως είναι οι πλανήτες, τα άστρα, τα νεφελώματα, οι δορυφόροι των ουρανίων σωμάτων, οι κομήτες και οι αστεροειδείς.

Η *Αστροφυσική*, η οποία ασχολείται με τη φυσική του συμπαντος, δηλαδή

την φυσική και χημική σύσταση των ουρανίων σωμάτων.

Η *Κοσμολογία*, η οποία εξετάζει πώς γεννήθηκε-δημιουργήθηκε το σύμπαν, τι υπήρχε πριν τη δημιουργία του, την εξέλιξη, αλλά και την κατάληξη που αυτό θα έχει ή πιο απλά, η Κοσμολογία ασχολείται με την "ολότητα" του σύμπαντος.

Το Σύμπαν δημιουργήθηκε πριν από 13 δισεκατομμύρια χρόνια από μία μικρή, πλην όμως υπερπύρινη μάζα ύλης, η οποία εκρήχθηκε και πριν από την έκρηξη αυτής δεν υπήρχε χώρος και χρόνος.

Σύμφωνα με αυτό το "καθιερωμένο" μοντέλο της δημιουργίας και την απίστευτα μεγάλη έκρηξη αναπτύχθηκε μία θερμοκρασία πολλών τρισεκατομμυρίων βαθμών Κελσίου με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν τα υποατομικά σωματίδια, η ύλη, ο χώρος και ο χρόνος και αξίζει στο σημείο αυτό να ειπωθεί ότι η διαδικασία της δημιουργίας της Μεγάλης Έκρηξης συνεχίζεται ακόμη και επί των ημερών μας και είναι άγνωστο μέχρι πότε.

Το σύμπαν διαστέλλεται συνεχώς και αυτό σημαίνει ότι τα ουράνια σώματα απομακρύνονται συνεχώς το ένα από το άλλο. Τούτο διαπιστώνεται από την φασματική ανάλυση του φωτός κάθε σώματος, όπου παρατηρείται μία "μετατόπιση των σκοτεινών γραμμών απορρόφησης προς το ερυθρό".

Οι άνθρωποι μέχρι το πρόσφατο παρελθόν πίστευαν ότι η τελική εικόνα της Δημιουργίας του σύμπαντος κόσμου θα ήταν γεμάτη ομορφιά, τάξη και απλότητα. Με την εξέλιξη όμως της επιστήμης και καθώς το σχέδιο "Εκείνου" του υπέρτατου όντος, δημιουργού και αρχιτέκτονος προχωρούσε και προχωρεί, παρουσιάστηκαν εκπλήξεις.

Η ομορφιά υπάρχει, αλλά είναι διαφορετική από ότι περιμέναμε εμείς ή ένας καλλιτέχνης. Η τάξη υπάρχει, αλλά δεν είναι ικανή να κατασιγάσει τις απορίες μας. Όσο για την απλότητα, αυτή έχει εξαφανιστεί αφού έχει αποδειχθεί επιστημονικά ότι είναι συνυφασμένη με την πολυπλοκότητα.

Σε κάθε μεγάλο πρόβλημα και ειδικά για το εξεταζόμενο, διαπιστώνεται ότι όσο πιο κοντά αυτό εξετάζεται γίνεται άμεσα αντιληπτό ότι εμείς οι άνθρωποι αποτελούμε μέρος του προβλήματος, οι δε λύσεις που δίνουμε γεννούν καινούργια προβλήματα ή εν πάση περιπτώσει οι λύσεις απλά και μόνο τροποποιούν το πρόβλημα και τούτο διότι κανένας άνθρωπος με τις θεωρίες ή αποδείξεις του δεν έπεισε κανέναν ή δεν απέδειξε ότι η δημιουργία του σύμπαντος κόσμου και της ζωής προέκυψαν με έναν ή πολλούς και φυσικά συγκεκριμένους τρόπους.

Τώρα σε ό,τι αφορά στο "υπέρτατον και δημιουργό των πάντων" κατά πολλούς Θεό, πρέπει να αποκλειστεί η αντίφαση στην οποία περιπλέκεται η μεταφυσική ανάμεσα στο τυχαίο και την αναγκαιότητα, παρότι τίποτα δεν μπορεί να είναι πιο έντονα αντιφατικό από αυτές τις δύο θεωρίες της νόησης.

Το Σύμπαν και γενικά η Δημιουργία σε επίπεδο στρογγυλής τράπεζας, εξετάζεται με τη Διαλεκτική, η οποία είναι μία θεμελιώδη φιλοσοφική θεωρηση και η οποία σημαίνει το "γίνεσθαι των φυσικών στοιχείων, τα οποία συμπλέκονται και συντάσσονται για την δημιουργία νέων μορφών ζωής, υπό την επιστασία του λόγου, με τρόπο ώστε να αποτελούν εκφράσεις του Λόγου".

Ακόμα και σήμερα, παρά την επιστημονική εξέλιξη και γενικά πρόοδο του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν μπορεί να αντιληφθεί, να συλλάβει την σύλληψη και εκτέλεση του "σχεδίου του Θεού" όσον αφορά τη δημιουργία και γενικά το σύμπαν. Η σημερινή τέλος Αστρονομία, το ανάλαφρο αυτό διανοητικό παιχνίδι για μεγάλα τηλεσκόπια και μεγαλύτερα μυαλά, προσπαθεί να απαντήσει, να δώσει λύσεις για το φιλήσυχο προάστιο του δικού μας Γαλαξία που ζούμε, ενώ τριγύρω

μας και λίγο παραπέρα, στο μακρινό διάστημα, συμβαίνουν αφάνταστα και βίαια γεγονότα.

Εκεί πάνω λοιπόν όσα έχουν συμβεί και εξακολουθούν να συμβαίνουν αποτελούν την γενεσιουργό αιτία, με αιτιατόν την δική μας, εδώ κάτω στη γη, δημιουργία, πλην όμως τα πάντα συνέβησαν και συμβαίνουν μέσα στον χρόνο του οποίου η έννοια είναι αντικειμενικά υπάρχουσα ή υποκειμενικά είναι προερχόμενη από την διαδοχή των γεγονότων.

Ο χρόνος, σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, είναι ο αριθμός των κινήσεων κατά το πρότερο και το ύστερο. Αν ήταν εύκολο να ταξιδέψουμε με την ταχύτητα του φωτός, θα μπορούσαμε να παρακολουθήσουμε τα όσα συνέβησαν πριν από εμάς. Αλλά όπως εμείς αποτελούμε τους συνεχιστές του παρελθόντος, έτσι και οι άνθρωποι του μέλλοντος αποτελούν τη δική μας φυσική συνέχεια που βρίσκεται διάχυτη γύρω μας και μέσα μας.

Όσα συμβαίνουν εκεί πάνω και που σαν απορία τους δημιουργηθήκαμε εμείς εδώ κάτω, μπορούμε -όσο και όσα μπορούμε- να τα περιγράψουμε και ως έμφυτη ανάγκη, προσπαθούμε να τα εξηγήσουμε.

Ι.Σ.

Περί της Δημιουργίας του Σύμπαντος

Ο Στίβεν Χόκινγκ στο βιβλίο του «Το Μεγαλειώδες Σχέδιο», υποστηρίζει πως η επίκληση ενός παντοδύναμου και πάνσοφου Δημιουργού, για να εξηγηθούν η γένεση και η εύρυθμη λειτουργία του Σύμπαντος, όχι μόνο δεν είναι καθόλου απαραίτητη αλλά είναι και επιστημονικά εσφαλμένη.

Για τον Χόκινγκ η δημιουργία του Σύμπαντος προκύπτει ως αναπόφευκτη συνέπεια της ύπαρξης των θεμελιωδών νόμων της Φυσικής, ως το προϊόν μιας τυφλής, αλλά δημιουργικής φυσικής αναγκαιότητας και όχι μιας υπερφυσικής θεϊκής δημιουργίας. «Το Σύμπαν μπορεί κάλλιστα να δημιουργηθεί αφ' εαυτού μπορεί να δημιουργηθεί εκ του μηδενός' συνεπώς, κανένας Θεός δεν το δημιούργησε», αναφέρει ο συγγραφέας και προκαλεί αναστάτωση σε πολλούς θρησκευτικούς και επιστημονικούς κύκλους.

Παλαιότερα, ο Γάλλος μαθηματικός-φυσικός Πιερ Σιμόν ντε Λαπλάς πα-

ρουσίασε στον Ναπολέοντα Βοναπάρτη το περίφημο βιβλίο του για την «Ουράνια Μηχανική», χωρίς να αναφέρει ούτε μία φορά τον Θεό, όπως παρατήρησε και ο αυτοκράτορας. Η ειλικρινής και ετοιμόλογη απάντηση του επιστήμονα ήταν πως επιθυμούσε ένα μηχανιστικό πρότυπο εξήγησης παρά «μια ωραία υπόθεση, που εξηγεί τα πάντα». Έτσι, το Σύμπαν για τον Λαπλάς δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μια γιγάντια, στατική και άχρονη μηχανή, «καταδικασμένη», από τη γέννησή της μέχρι σήμερα, να επαναλαμβάνει μονότονα τις ίδιες ακριβώς αιτιοκρατικές κινήσεις που της επιβάλλουν οι αιώνιοι και αμετάβλητοι φυσικοί νόμοι.

Το Σύμπαν του Λαπλάς βέβαια, είναι «άπειρο» και «αιώνιο», ενέχει δηλαδή δύο από τις θεμελιώδεις ιδιότητες του Θεού των μονοθεϊστικών θρησκειών. Τυχαίο; Και ενώ ο ίδιος αρνείται ρητά τη δυνατότητα ή τη σκοπιμότητα παρέμβασης ενός υπέρτατου και παντοδύναμου Δημιουργού, ωστόσο το ίδιο το μηχανιστικό μοντέλο που ανέπτυξε προϋπέθετε υπόρρητα τη λογική αναγκαιότητα μιας «πρώτης αιτίας» ή μιας «πρώτης ώθησης» που θα έδετε σε κίνηση και θα εξηγούσε τη δημιουργία αυτής της γιγάντιας κοσμικής μηχανής.

Σύμφωνα με τη θεωρία του Big Bang, το σύμπαν γεννήθηκε 13,8 δισεκατομμύρια χρόνια πριν. Όλη η ύλη που υπάρχει σήμερα ήταν κάποτε συμπιεσμένη σε ένα απείρως πυκνό, απείρως μικρό, πολύ ζεστό σημείο ως μοναδικότητα. Αυτό στη συνέχεια εξερράγη και προκάλεσε το πρώιμο σύμπαν.

Η μοναδικότητα έρχεται από τη θεωρία της γενικής σχετικότητας, του Αϊνστάιν, η οποία περιγράφει πώς η μάζα στρεβλώνει τον χωροχρόνο. Πηγαινόντας πίσω στο χρόνο, σύμφωνα με τις εξισώσεις αυτές, όλη η ύλη στο σύμπαν ήταν κάποτε συγκεντρωμένη σε ένα μόνο σημείο το οποίο εξερράγη προκαλώντας το Big Bang.

«Ωστόσο αυτό δεν είναι απολύτως αληθές. Οι νόμοι της Φυσικής καταρρέουν για να επιτευχθεί αυτή η μοναδικότητα» εξηγεί ο Ρόμπερτ Μπράντερμπεργκ, θεωρητικός φυσικός από το Πανεπιστήμιο του Μόντρεαλ, προσθέτοντας ότι «δεν μπορούμε να πούμε ότι το σύμπαν ξεκίνησε με έκρηξη»

Πραγματικά η εισαγωγή και η ευρύτατη αποδοχή αυτού του εξηγητικού σχήματος όχι μόνο δεν ικανοποιούν κάποιες βασικές επιστημολογικές παραδοχές για τη διατύπωση των εξηγήσεων στην επιστήμη της Φυσικής, αλλά προσκρούει και σε ανυπέρβλητα λογικά παράδοξα. Για παράδειγμα, δεν απαντά στο πού, το πώς και το γιατί έλαβε χώρα η Μεγάλη Έκρηξη. Και επιπρόσθετα, η βασική παραδοχή ότι ο χρόνος και ο χώρος δεν υπήρ-

χαν πριν από αυτή τη γενεσιουργό έκρηξη έχει ως «λογική συνέπεια» ότι αυτή έλαβε χώρα στο ποτέ και στο πουθενά.

Καθώς, ακόμα και μέχρι σήμερα, οι μηχανιστικές εξηγήσεις αδυνατούν να εξηγήσουν δυναμικά και εξελικτικά τη δομή και την ιστορία των κοσμολογικών φαινομένων, ο Χόκινγκ εισάγει τη «θεωρία των πάντων». Μια θεωρία που όταν την ανακαλύψουν οι επιστήμονες, θα είναι ικανή να ενοποιήσει σε ένα ενιαίο και χωρίς αντιφάσεις εξηγητικό σχήμα όλα όσα γνωρίζει η σύγχρονη Φυσική γύρω από τον μικρόκοσμο και τον μακρόκοσμο. Τότε -οι επιστήμονες- θα είναι σε θέση να βρουν την τελική απάντηση στο ερώτημα γιατί υπάρχουν το Σύμπαν και εμείς. «Αν βρούμε την απάντηση σε αυτό το ερώτημα θα έχει συντελεστεί ο τελικός θρίαμβος του ανδρώπινου νου, γιατί τότε θα έχουμε γνωρίσει τον νου του Θεού», αναφέρει στο βιβλίο του «Το Χρονικό του Χρόνου». Μέχρι σήμερα όμως η επιστήμη και οι εκπρόσωποί της, εξακολουθούν να μην έχουν την παραμικρή ιδέα για το πώς θα μπορούσαν να συγκροτήσουν αυτή τη μεγάλη ενοποιητική θεωρία, η οποία θα τους οδηγούσε -υποτίθεται- πιο κοντά στην κατανόηση της σκέψης του Θεού.

Παρόλα αυτά, «διαπράττει ένα εξόφθαλμα λογικό σφάλμα όποιος αναζητεί σε μαθηματικές εξισώσεις την επιβεβαίωση ή τη διάψευση της ύπαρξης του Θεού, ενός όντος εξ ορισμού υπερβατικού, δηλαδή έξω και πέρα από τους φυσικούς περιορισμούς, και το οποίο συνεπώς καμία απολύτως παρέμβαση δεν μπορεί να έχει

στον φυσικό κόσμο εκτός από αυτήν που εμείς οι άνθρωποι του επιτρέπουμε να έχει».

Το παιχνίδι της επιστημονικής γνώσης εναντίον της πίστης παιζόταν ανέκαθεν και θα παίζεται πάντα.

Η επιστήμη διεκδικεί από τη γέννησή της την πλήρη αυτονομία της Φύσης από κάθε υπερφυσικό αίτιο και από κάθε υπερβατική μεταφυσική εξήγηση.

Ο ανθρώπινος νους έχει -και θα έχει πάντα- την ανάγκη να πιστεύει σε υπερφυσικές «εξηγήσεις».

M.B.

ΜΕΓΑΛΗ ΜΙΚΤΗ ΣΤΟΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ένθετο: «Τηλεσκόπιο Webb, ένας νέος κόσμος. Σκέψεις και προβληματισμοί» - ©copyright 2022